ORIENTĂRI

ORIENTAREA BĂNCII CENTRALE EUROPENE

din 2 august 2012

privind măsuri suplimentare temporare legate de operațiunile de refinanțare din Eurosistem și eligibilitatea colateralului și de modificare a Orientării BCE/2007/9

(BCE/2012/18)

(2012/476/UE)

CONSILIUL GUVERNATORILOR BĂNCII CENTRALE EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 127 alineatul (2) prima liniuță,

având în vedere Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene, în special articolul 3.1 prima liniuță și articolele 5.1, 12.1, 14.3 și 18.2,

întrucât:

(1) În temeiul articolului 18.1 din Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene, Banca Centrală Europeană (BCE) și băncile centrale naționale ale statelor membre a căror monedă este euro (denumite în continuare „BCN") pot desfășura operațiuni de creditare cu instituțiile de credit și cu alți participanți pe piață pe baza unor garanții corespunzătoare. Condițiile generale în care BCE și BCN sunt pregătite să participe la operațiuni de creditare, inclusiv criteriile în temeiul cărora este stabilită eligibilitatea colateralului pentru operațiunile de creditare din Eurosistem, sunt prevăzute în anexa I la Orientarea BCE/2011/14 din 20 septembrie 2011 privind instrumentele și procedurile de politică monetară ale Eurosistemului ([1]).

(2) La 8 decembrie 2011 și 20 iunie 2012, Consiliul guvernatorilor a adoptat o decizie privind măsuri suplimentare pentru intensificarea susținerii creditării, acestea fiind menite să susțină creditarea bancară și lichiditatea pe piața monetară din zona euro, inclusiv măsurile prevăzute în Decizia BCE/2011/25 din 14 decembrie 2011 privind măsuri suplimentare temporare legate de operațiunile de refinanțare din Eurosistem și eligibilitatea colateralului ([2]). În plus, este necesar ca trimiterile la rata rezervelor minime obligatorii din Orientarea BCE/2007/9 din 1 august 2007 privind statistica monetară și statistica privind instituțiile și piețele financiare ([3]) să fie aliniate cu modificările aduse Regulamentului (CE) nr. 1745/2003 al Băncii Centrale Europene din 12 septembrie 2003 privind aplicarea rezervelor minime obligatorii (BCE/2003/9) ([4]) introduse prin Regulamentul (UE) nr. 1358/2011 ([5]).

(3) BCN nu ar trebui să fie obligate să accepte drept colateral în operațiunile de creditare din Eurosistem obligațiuni bancare eligibile garantate de un stat membru în temeiul unui program al Uniunii Europene sau al Fondului Monetar Internațional sau de un stat membru a cărui evaluare a creditului nu este la nivelul referinței Eurosistemului pentru stabilirea cerinței minime pentru standardele înalte de creditare, astfel cum este prevăzut în Decizia BCE/2011/25.

(4) Decizia BCE/2011/25 a revizuit excepția de la interdicția privind legăturile strânse prevăzute la secțiunea 6.2.3.2 din anexa I la Orientarea BCE/2011/14 în ceea ce privește obligațiunile bancare garantate de către guvern pe care contrapărțile le utilizează drept colateral în operațiunile lor de politică monetară.

(5) Ar trebui să se permită contrapărților care participă la operațiunile de creditare din Eurosistem să majoreze nivelurile de utilizare în operațiunile lor de politică monetară a obligațiunilor bancare garantate de către guvern pe care le dețineau la 3 iulie 2012, cu condiția aprobării *ex ante* de către Consiliul guvernatorilor în circumstanțe excepționale. Solicitările transmise Consiliului guvernatorilor pentru aprobare *ex ante* trebuie să fie însoțite de un plan de finanțare.

(6) Este necesar ca Decizia BCE/2011/25 să fie înlocuită de prezenta orientare, care ar trebui pusă în aplicare de BCN în reglementările sau contractele lor.

([1]) JO L 331, 14.12.2011, p. 1.
([2]) JO L 341, 22.12.2011, p. 65.
([3]) JO L 341, 27.12.2007, p. 1.
([4]) JO L 250, 2.10.2003, p. 10.
([5]) Regulamentul (UE) nr. 1358/2011 al Băncii Centrale Europene din 14 decembrie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1745/2003 privind aplicarea rezervelor minime obligatorii (BCE/2003/9) (BCE/2011/26) (JO L 338, 21.12.2011, p. 51).

(7) Măsurile suplimentare prevăzute în prezenta orientare ar trebui aplicate temporar, până când Consiliul guvernatorilor va aprecia că nu mai sunt necesare, pentru asigurarea unui mecanism adecvat de transmitere a politicii monetare,

ADOPTĂ PREZENTA ORIENTARE:

Articolul 1

Măsuri suplimentare legate de operațiunile de refinanțare și colateralul eligibil

(1) Regulile pentru desfășurarea operațiunilor de politică monetară din Eurosistem și criteriile de eligibilitate pentru colateral prevăzute în prezenta orientare se aplică în coroborare cu Orientarea BCE/2011/14.

(2) În cazul oricărei neconcordanțe între prezenta orientare și Orientarea BCE/2011/14, astfel cum este pusă în aplicare la nivel național de către BCN, cea dintâi are prioritate. BCN continuă să aplice toate dispozițiile Orientării BCE/2011/14, nemodificate, cu excepția prevederilor contrare din prezenta orientare.

Articolul 2

Opțiunea de a rezilia sau de a modifica operațiunile de refinanțare pe termen mai lung

Eurosistemul poate hotărî că, în anumite condiții, contrapărțile pot reduce valoarea sau pot rezilia anumite operațiuni de refinanțare pe termen mai lung înainte de scadență. Aceste condiții se publică în anunțul licitației relevante sau în altă formă apreciată adecvată de Eurosistem.

Articolul 3

Acceptarea anumitor altor titluri garantate cu active

(1) Pe lângă titlurile garantate cu active (*asset-backed securities*) (TGA) eligibile în temeiul capitolului 6 din anexa I la Orientarea BCE/2011/14, TGA care nu îndeplinesc cerințele pentru evaluarea creditului prevăzute la secțiunea 6.3.2 din anexa I la Orientarea BCE/2011/14, dar în rest îndeplinesc toate criteriile de eligibilitate aplicabile TGA în temeiul Orientării BCE/2011/14, sunt eligibile drept colateral pentru operațiunile de politică monetară din Eurosistem, cu condiția să aibă, la emisiune și în orice moment ulterior, două ratinguri de tip „triplu B" (*triple B*) [1] cel puțin. Acestea îndeplinesc și toate cerințele următoare:

(a) activele generatoare de fluxuri de numerar care garantează TGA aparțin uneia dintre următoarele clase de active: (i) creanțe ipotecare rezidențiale (*residential mortgages*); (ii) credite acordate întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri) [*loans to small and medium-sized enterprises (SMEs)*]; (iii) credite ipotecare comerciale (*commercial mortgages*); (iv) credite auto (*auto loans*); (v) leasing (*leasing*); și (vi) credite de consum (*consumer finance*);

(b) nu există mixuri de diferite clase de active în activele generatoare de fluxuri de numerar;

(c) activele generatoare de fluxuri de numerar care garantează TGA nu conțin credite care:

(i) sunt neperformante la momentul emiterii respectivelor TGA;

(ii) sunt neperformante atunci când sunt încorporate în TGA pe parcursul vieții TGA, de exemplu prin intermediul unei substituiri sau înlocuiri ale activelor generatoare de fluxuri de numerar;

(iii) sunt, în orice moment, structurate, sindicalizate sau cu efect de levier;

(d) documentele aferente tranzacției cu TGA cuprind dispoziții privind continuitatea administrării datoriei.

(2) TGA prevăzute la alineatul (1) care au două ratinguri de tip „un singur A" (*single A*) [2] cel puțin fac obiectul unei marje de ajustare a valorii de 16 %.

(3) TGA prevăzute la alineatul (1) care nu au două ratinguri de tip „un singur A" cel puțin fac obiectul următoarelor marje de ajustare a valorii: (a) TGA garantate cu creanțe ipotecare comerciale fac obiectul unei marje de ajustare a valorii de 32 %; și (b) toate celelalte TGA fac obiectul unei marje de ajustare a valorii de 26 %.

(4) O contraparte nu poate depune drept colateral TGA eligibile în temeiul alineatului (1), în cazul în care contrapartida sau orice alt terț cu care are legături strânse acționează în raport cu TGA ca un furnizor de acoperire pentru riscul ratei dobânzii.

(5) O BNC poate accepta drept colateral pentru operațiunile de politică monetară din Eurosistem TGA ale căror active-garanție includ creanțe ipotecare rezidențiale, credite acordate IMM-urilor, sau ambele, și care nu îndeplinesc cerințele pentru evaluarea creditului prevăzute la secțiunea 6.3.2 din anexa I la Orientarea BCE/2011/14 și cerințele prevăzute la alineatul (1) literele (a)-(d) și la alineatul (4) de mai sus, dar care în rest îndeplinesc toate criteriile de eligibilitate aplicabile TGA în temeiul Orientării BCE/2011/14 și au două ratinguri de tip „triplu B" cel puțin. Astfel de TGA sunt limitate la cele emise înainte de 20 iunie 2012 și fac obiectul unei marje de ajustare a valorii de 32 %.

[1] Un rating de tip „triplu B" este cel puțin un rating „Baa3" acordat de Moody's, „BBB-" acordat de Fitch sau de Standard & Poor's sau un rating „BBB" acordat de DBRS.

[2] Un rating de tip „un singur A" este cel puțin un rating „A3" acordat de Moody's, „A-" acordat de Fitch sau de Standard & Poor's sau un rating „AL" acordat de DBRS.

(6) În sensul prezentului articol:

1. „creanțe ipotecare rezidențiale”, includ, pe lângă creditele garantate cu creanțe ipotecare imobiliare rezidențiale (*residential real estate mortgage-backed loans*), și credite imobiliare rezidențiale garantate (*guaranteed residential real estate loans*) (fără o ipotecă imobiliară) dacă garanția este plătibilă prompt în caz de neîndeplinire a obligațiilor. Garanția respectivă poate fi furnizată prin diferite tipuri de contracte, inclusiv contracte de asigurare, cu condiția să fie oferite de o entitate din sectorul public sau de o instituție financiară supusă supravegherii publice. Evaluarea creditului în privința garantului în scopul unor astfel de garanții trebuie să respecte calitatea creditului de nivel 3 din grila armonizată de evaluare a Eurosistemului pe durata de valabilitate a tranzacției;

2. „întreprindere mică” și „întreprindere mijlocie” înseamnă o entitate angajată într-o activitate economică, indiferent de forma sa juridică, cu privire la care vânzările raportate pentru entitate sau, în cazul în care entitatea face parte dintr-un grup consolidat, pentru grupul consolidat sunt mai mici de 50 milioane EUR;

3. „credit neperformant” include creditele în cazul cărora plata dobânzii sau a principalului este restantă de 90 zile sau mai mult și debitorul nu își îndeplinește obligațiile, astfel cum este definit la punctul 44 din anexa VII la Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit [1], sau când există motive temeinice de îndoială cu privire la efectuarea în totalitate a plății;

4. „credit structurat” înseamnă o structură care implică creanțe private subordonate;

5. „credit sindicalizat” înseamnă un credit acordat de un grup de creditori reuniți într-un sindicat;

6. „credit cu efect de levier” înseamnă un credit furnizat unei companii care are deja un grad considerabil de îndatorare, precum finanțarea unei răscumpărări sau a unei preluări, atunci când creditul este utilizat pentru achiziționarea participației la o societate care este totodată debitorul creditului;

7. „dispoziții privind continuitatea administrării datoriei” înseamnă dispozițiile din documentația juridică a unui TGA care asigură faptul că neîndeplinirea obligațiilor de către organul de administrare nu conduce la încetarea administrării datoriei și care includ factori ce determină desemnarea unui organ de administrare supleant și un plan de acțiune la nivel înalt care să prevadă etapele operaționale de urmat după desemnarea unui organ de administrare supleant și modalitatea de transfer a administrării creditelor.

[1] JO L 177, 30.6.2006, p. 1.

Articolul 4

Acceptarea anumitor creanțe private suplimentare

(1) O BNC poate accepta drept colateral pentru operațiunile de politică monetară din Eurosistem creanțe private care nu îndeplinesc criteriile de eligibilitate ale Eurosistemului.

(2) BCN care decid să accepte creanțe private în conformitate cu alineatul (1) stabilesc criteriile de eligibilitate și măsurile de control al riscului în acest scop, prin precizarea derogărilor de la cerințele prevăzute în anexa I la Orientarea BCE/2011/14. Asemenea criterii de eligibilitate și măsuri de control al riscului includ criteriul potrivit căruia creanțele private sunt guvernate de legea statului membru al BCN care stabilește criteriile de eligibilitate și măsurile de control al riscului. Criteriile de eligibilitate și măsurile de control al riscurilor fac obiectul aprobării prealabile de către Consiliul guvernatorilor.

(3) În circumstanțe excepționale, cu condiția aprobării prealabile a Consiliului guvernatorilor, BCN pot accepta creanțe private: (a) în aplicarea criteriilor de eligibilitate și a măsurilor de control al riscului stabilite de o altă BCN în temeiul alineatelor (1) și (2); sau (b) guvernate de legea oricărui stat membru, altul decât statul membru în care are sediul BCN acceptantă.

(4) O altă BCN furnizează asistență unei alte BCN care acceptă creanțe private în temeiul alineatului (1) doar dacă acest lucru a fost agreat bilateral de cele două BCN și cu condiția aprobării prealabile a Consiliului guvernatorilor.

Articolul 5

Acceptarea anumitor obligațiuni bancare garantate de către guvern

(1) BCN nu sunt obligate să accepte drept colateral pentru operațiunile de creditare din Eurosistem obligațiuni bancare eligibile garantate de un stat membru în temeiul unui program al Uniunii Europene sau al Fondului Monetar Internațional sau de un stat membru a cărui evaluare a creditului nu este la nivelul referinței Eurosistemului pentru stabilirea cerinței minime pentru standardele înalte de creditare pentru emitenții și garanții activelor tranzacționabile în conformitate cu secțiunile 6.3.1 și 6.3.2 din anexa I la Orientarea BCE/2011/14.

(2) BCN informează Consiliul guvernatorilor ori de câte ori decid să nu accepte drept colateral titlurile de valoare descrise la alineatul (1).

(3) Contrapărțile nu pot depune obligațiuni bancare emise de ele și garantate de către o entitate din sectorul public din țările SEE cu drept de impunere de taxe și nici obligațiuni similare emise de entități între care există legături strânse, drept colateral pentru operațiunile de creditare din Eurosistem pentru o valoare mai mare decât valoarea nominală a acestor obligațiuni deja depuse drept garanție la 3 iulie 2012.

(4) În cazuri excepționale, Consiliul guvernatorilor poate aproba derogări de la cerința prevăzută la alineatul (3). O solicitare de derogare este însoțită de un plan de finanțare.

Articolul 6

Verificare

BCN transmit BCE, până cel târziu la 14 august 2012, textele și modalitățile prin care intenționează să se conformeze prevederilor articolelor 1-5.

Articolul 7

Modificarea Orientării BCE/2007/9

Textul care urmează după tabelul 2 din partea 5 a anexei III este înlocuit cu următorul:

„***Calcularea deducerii forfetare în scopuri de control (R6):***

Deducere forfetară: Deducerea se aplică fiecărei instituții de credit. Fiecare instituție de credit deduce o sumă forfetară maximă ce are ca scop reducerea costului administrativ al gestionării cerințelor privind rezervele minime obligatorii foarte reduse. În cazul în care [baza de calcul a rezervelor minime obligatorii × rata rezervelor minime obligatorii] este mai puțin de 100 000 EUR, atunci deducerea forfetară este egală cu [baza de calcul a rezervelor minime obligatorii × rata rezervelor minime obligatorii]. În cazul în care [baza de calcul a rezervelor minime obligatorii × rata rezervelor minime obligatorii] este mai mult de sau egală cu 100 000 EUR, atunci deducerea forfetară este egală cu 100 000 EUR. Instituțiile cărora li s-a acordat permisiunea să raporteze la nivel de grup date statistice privind baza de calcul consolidată a rezervelor minime obligatorii [astfel cum e definită în partea 2 secțiunea 1 din anexa III la Regulamentul (CE) nr. 25/2009 (BCE/2008/32)] dețin rezerve minime obligatorii prin intermediul uneia dintre instituțiile din grupul care acționează ca intermediar exclusiv pentru aceste instituții. În conformitate cu articolul 11 din Regulamentul (CE) nr. 1745/2003 al Băncii Centrale Europene din 12 septembrie 2003 privind aplicarea rezervelor minime obligatorii (BCE/2003/9) (*), în cel din urmă caz doar grupul ca întreg este îndreptățit să beneficieze de deducerea forfetară.

Rezervele minime obligatorii (sau «solicitate») se calculează după cum urmează:

Rezervele minime obligatorii (sau «solicitate») = baza de calcul a rezervelor minime obligatorii × rata rezervelor minime obligatorii – deducerea forfetară

Rata rezervelor minime obligatorii se aplică în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1745/2003 (BCE/2003/9).

(*) JO L 250, 2.10.2003, p. 10.”

Articolul 8

Intrare în vigoare

Prezenta orientare intră în vigoare în termen de două zile de la adoptare.

Aceasta se aplică de la 14 septembrie 2012.

Articolul 9

Destinatari

Prezenta orientare se adresează tuturor băncilor centrale din Eurosistem.

Adoptată la Frankfurt pe Main, 2 august 2012.

Pentru Consiliul guvernatorilor BCE
Președintele BCE
Mario DRAGHI